

[Forsvarsministeren.]

næsten insinuerede noget i den paagældende Situation. Det er dette, jeg kalder en lidt anstrengt Forargelse. Det kom ogsaa frem ved det ærede Medlems Fremdragen af Den parlamentariske Kommission i denne Forbindelse. Man kan ikke være blind for, at der i lang Tid er gaaet en voldsom Jagt i visse Kredse paa General Gørtz, og naar man er med i Legen, er man ogsaa med til at puste til den Ild, som jeg ikke mener skal have Lov til at brænde. Naar man tager det paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard gjorde i sin Tale, er man — efter min Bedømmelse — med til at søge at fremstille General Gørtz som en Mand, der paa utilbørlig Maade har fraterniseret med Tyskernes danske Aandsfrænder. Selv om de Ord ikke just er brugt, er det Meningen. Det er en Karakteristik, som i Kraft af den Udvikling, jeg har givet af de Fakta, den hviler paa, er ganske uretfærdig over for den Mands Indsats i de for Danmark vanskelige Aar. Derfor har jeg tilbagevist den, og det agter jeg fremdeles at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen omtalte det, man bl. a. har ført Agitation paa, den saakaldte Takkeskrivelse i Anledning af Indbydelsen til den Appel, der skulde finde Sted ved den lille Hornblæser. Det er rigtigt, at der i Slutningen af denne Skrivelse fra General Gørtz findes nogle i Dag uforstaaelige Bemærkninger, som er lige saa uforstaaelige for General Gørtz som for os andre, men det, der efter min Mening er Hovedpointen i den Skrivelse, General Gørtz sendte ved den paagældende Lejlighed, er, at han afslog at deltage, og at han tilføjede, at han havde den Parole for sit Virke ikke at tjene enkelte Partier, men at tjene Kongen og sit Land. Jeg tror, at der i den Gerning, han har udført, er Begrundelse for, at han har kunnet sige det, selv om der, som jeg sagde i min første Tale, kan være Ting, som man nu bagefter baade fra den ene og den anden Side kan finde mindre heldige. Men her skal Politikerne ikke være dem, der kaster med Sten; saa tror jeg nok, de vil komme galt op at køre.

Saa vil jeg til Slut sige til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, at den Mand, som General Eisenhower kunde bruge i Danmark, tror jeg ikke, det danske Samfund gør nogen Skade i ogsaa at bruge.

Fjerde Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Den højtærede Forsvarsminister brugte nu det Udtryk, som maa have en vis Mening, at jeg havde fremsat mine Udtalelser her i Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Udtalelser. Hvad mener den højtærede Forsvarsminister? (*Forsvarsministeren* [Herald Petersen]: I Fortsættelse af!). Det maa formentlig være det samme som „i Tilslutning til“. Den Tilfældighed, at jeg talte som Ordfører lige efter det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, kan vel ikke betyde „Tilslutning til“.

De Spørgsmaal, jeg har rettet til den højtærede Forsvarsminister, er stillet paa Grundlag af Generalens egne Udtalelser under en Retssag, afgivet under Vidneansvar, og man maa derfor gaa ud fra, at de var Sandhed, hvad det vel ogsaa vilde være, selv om de ikke var afgivet under Vidneansvar. Efter at jeg havde talt her i Tinget, fremsatte Generalen en helt anden Forklaring paa det Spørgsmaal, jeg har rejst, end den Forklaring, der er givet under Retssagen. Jeg er rede til med god Vilje at høre paa ethvert Forsvar, der fremsættes for en Mand, der har haft den Stilling, General Gørtz har haft, og rede til at tage til Efterretning enhver rimelig Forklaring paa det ene og det andet, men med det Grundlag, hvorpaa jeg har fremsat mine Udtalelser, beder jeg mig fritaget for Beskyldninger for, at der i mine Spørgsmaal skulde ligge noget som helst i Retning af lav Polemik. Jeg tror, at jeg maa bede den højtærede Forsvarsminister om at studere Retssagens Akter lidt nøjere, end han aabenbart har gjort indtil dette Øjeblik.

Fjerde Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Nielsen: Jeg tror ikke, at den højtærede Forsvarsminister er helt klar over, hvad Betydning det trods alt har at faa alle Problemerne omkring General Gørtz belyst. Jeg tror, at det har Betydning baade inden og uden for Hæren, og jeg tror, at det ikke mindst vil have Betydning for Videreudviklingen af det Tilidsforhold mellem Hæren og Folket, der blev skabt under Besættelsen. Ikke mindst ud fra den Betragtning vil jeg altsaa henstille til Forsvarsministeren at tage denne Sag op til fornyet Prøvelse.

Det er jo fuldkommen rigtigt, som Forsvarsministeren nævner, at General Gørtz i den Skrivelse, han sendte til Frits